

یکپارچه سازی صنعت نساجی و پوشاک آفریقا ب AfCFTA

صنعت مد، نساجی و پوشاک آفریقا در حال گسترش نفوذ و جاه طلبی خود است، اما همچنان به لحاظ ساختاری تکه تکه باقی مانده است.

در این مقاله، چهار راهبرد اصلی که AfCFTA می تواند زنجیره ارزش TAF آفریقا را بازسازی کند، بررسی شده است.

- ♦ مصر:
- ✓ پنبه
- ✓ ریسندگی و بافندگی
- ✓ تولید پوشاک

✕ برندینگ مد و اکوسیستم صادراتی گسترده مانند آسیا

✕ یکپارچگی محدود با زنجیره های ارزش منطقه ای جنوب صحرای آفریقا

♦ مراکش:

- ✓ تولید پوشاک
- ✓ تکمیل و نهایی سازی
- ✓ صادرات در مقیاس
- ✕ تولید پنبه

۱- یکپارچگی زنجیره ارزش منطقه ای
هیچ کشور آفریقایی به طور کامل زنجیره ارزش از پنبه تا مد را در مقیاس وسیع در اختیار ندارد. تولید پنبه در غرب آفریقا متمرکز است، در حالی که ظرفیت پردازش در خوشه هایی در شمال آفریقا، موریس، اتیوپی، آفریقای جنوبی و بخش هایی از غرب آفریقا وجود دارد.

تولید پوشاک همچنان ناپایدار است و شکاف های قابل توجهی در ظرفیت میان کشورهای دیده می شود حتی کشورهای قوی تر نیز سیستم های جزئی

رشد می کند. با این حال، این دستاوردها روی زنجیره تأمین و تولیدی ساخته شده اند که هنوز به طور یکپارچه عمل نمی کند.

منطقه آزاد تجاری قاره ای آفریقا (AfCFTA) می تواند این چشم انداز را دگرگون کند. اگرچه بیشتر تحلیل ها روی کشاورزی، خودرو یا کالاهای صنعتی تمرکز دارد، اکوسیستم نساجی، پوشاک و مد (TAF) یکی از بخش هایی است که بیشترین بهره را از یکپارچه سازی منطقه ای می برد. دبیرخانه AfCFTA نیز نساجی و پوشاک را

✳️ ریسندگی و بافندگی بزرگ مقیاس (متکی به نخ/پارچه وارداتی)

♦️ آفریقای جنوبی:

- ✓ بازار خرده‌فروشی
- ✓ برخی ظرفیت‌های نساجی
- ✳️ رقابت در ریسندگی/بافندگی بزرگ مقیاس
- ✳️ تولید گسترده پوشاک صادراتی

♦️ ایتوبی:

- ✓ تولید پوشاک
- ✓ پارک‌های صنعتی
- ✳️ عدم توانمندی کامل زنجیره نساجی
- ✳️ عدم تبدیل کامل پنبه داخلی در کشور به پارچه
- ✳️ تنوع صادرات پس از شوک AGOA

نقاط قوت مقایسه‌ای در زنجیره ارزش

یک دیدگاه زنجیره‌ای نشان می‌دهد که تخصص‌های قوی اما نابرابر در قاره توزیع شده‌اند. فرصت AfCFTA در این است که این نقاط قوت را به زنجیره‌های ارزش منطقه‌ای کارآمد متصل کند تا سیستم‌های جزئی به صورت جمعی یک اکوسیستم رقابتی قاره‌ای ایجاد کنند.

♦️ مصر:

پایه‌ای یکپارچه از پنبه تا پوشاک، با پنبه بلند، مجتمع‌های صنعتی بزرگ و سرمایه‌گذاری عمومی در شهرهای نساجی.

♦️ مراکش: نزدیک به اروپا، قدرت در فست‌فشن و صادرات، می‌تواند پارچه و تخصص فنی به غرب و مرکز آفریقا ارائه دهد.

♦️ ایتوبی: تولید پوشاک کاربرمحور، پارک‌های صنعتی و هزینه‌های پایین.

♦️ کنیا: تولید پوشاک صادراتی، ترکیب کارخانه‌های بزرگ و کوچک، تجربه صادرات تحت AGOA.

♦️ موریس: تخصص در نساجی و پوشاک با ارزش بالا، صادرات پارچه و لباس‌های بافتنی.

♦️ بنین: تولیدکننده مهم پنبه، می‌تواند تامین‌کننده مواد اولیه منطقه‌ای شود.

♦️ نیجریه: بازار بزرگ، دارایی‌های صنعتی استفاده‌نشده، پتانسیل تبدیل به مرکز تولید و

خرده‌فروشی منطقه‌ای.

♦️ آفریقای جنوبی: بازار خرده‌فروشی بالغ، قابلیت‌های نساجی، نقش تقاضای محلی در زنجیره‌های ارزش.

♦️ رواندا: در حال شکل‌دهی به مرکز توزیع و لجستیک منطقه‌ای، طراحی و صادرات مجدد پوشاک.

در مجموع، این اکوسیستم‌ها نشان می‌دهد که ATFCfa نیازی به یکپارچه‌سازی کامل هر کشور ندارد، بلکه به زنجیره‌های ارزش منطقه‌ای کارکردی نیاز دارد.

۲- قوانین مبدأ (Origin of Rules RoO) مهم‌ترین عامل فنی برای بخش TAF تحت AfCFTA، قوانین مبدأ است که تعیین می‌کند تولیدکنندگان برای استفاده از تعرفه ترجیحی هنگام صادرات در آفریقا واجد شرایط هستند یا خیر.

بیش از ۸۵ درصد تولیدکنندگان پوشاک آفریقا متکی به پارچه وارداتی هستند.

غرب آفریقا بیش از ۱/۵ میلیون تن پنبه تولید می‌کند، اما بخش زیادی از آن خارج می‌شود.

قوانین مبدأ باید به صورت مرحله‌ای و با توجه به ظرفیت واقعی کشورها اجرا شود تا انگیزه برای سرمایه‌گذاری در تولید نساجی محلی ایجاد شود.

مزایای اجرای مرحله‌ای RoO:

✳️ کوتاه‌مدت: اجازه تولید پوشاک با پارچه وارداتی و ایجاد اشتغال اولیه.

✳️ میان‌مدت: تشویق به سرمایه‌گذاری در ریسندگی، بافندگی و تولید.

✳️ بلندمدت: تقویت پیوندها با پنبه و سایر الیاف، افزایش محلی‌سازی و ظرفیت منطقه‌ای.

۳- هماهنگی سیاست‌های صنعتی

AfCFTA به تنهایی رقابت‌پذیری ایجاد نمی‌کند. کشورها باید محیط مناسب برای بهره‌برداری از فرصت‌های منطقه‌ای را فراهم کنند:

✳️ ایجاد مناطق خوشه‌ای با خدمات مشترک، لجستیک و زیرساخت‌های انطباق

✳️ استانداردسازی و گواهی‌نامه‌های هماهنگ

✳️ بهبود لجستیک تجارت، دیجیتال‌سازی گمرک و تضمین حمل‌ونقل

✳️ برنامه‌های ارتقای SMEها برای مطابقت با کیفیت و حجم منطقه‌ای

✳️ مکانیزم‌های مالی برای مقیاس‌بندی تولید کشورها باید صنعت مد را نه تنها به عنوان یک صنعت خلاق، بلکه به عنوان تولید سبک و صادراتی طبقه‌بندی کنند.

۴. بازار مصرف پان آفریقایی

AfCFTA می‌تواند تقاضا را نیز بازسازی کند. ✳️ آفریقا یکی از جوان‌ترین و سریع‌ترین بازارهای مصرفی جهان است.

✳️ روندهای مد سریعاً در شهرهایی مانند لاگوس، آکرا، نایروبی، ژوهانسبورگ و ابیدجان منتقل و با پلتفرم‌های دیجیتال تقویت می‌شوند.

✳️ برندهای منطقه‌ای می‌توانند فراتر از یک کشور رشد کنند

✳️ راه‌اندازی فروشگاه‌های چندکشوری با استانداردهای هماهنگ

✳️ رقابت لباس‌های آفریقایی با واردات با قیمت مناسب

✳️ هویت برند و تبادل فرهنگی قدرتمندتر درون آفریقا

نتیجه‌گیری

اکوسیستم مد، نساجی و پوشاک آفریقا دارای مواد خام، استعداد، تقاضای رو به رشد و خلاقیت است، اما یکپارچگی ندارد.

AfCFTA چارچوب اتصال همه اجزاء از کشاورزان پنبه تا کارخانه‌ها، طراحان، برندها و خرده‌فروشی‌ها را فراهم می‌کند.

اگر یکپارچگی منطقه‌ای با قوانین مبدأ هوشمند، سیاست صنعتی هماهنگ و سرمایه‌گذاری مشترک همراه شود، قاره می‌تواند یک زنجیره ارزش TAF رقابتی ایجاد کند که اشتغال، سرمایه‌گذاری و جایگاه آفریقا در مد جهانی را تقویت کند.

ATFCfa تنها یک توافق تجاری نیست؛ بلکه مسیر صنعتی و فرصت ایجاد بازار برای دهه آینده است.